AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh. Seite 138v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

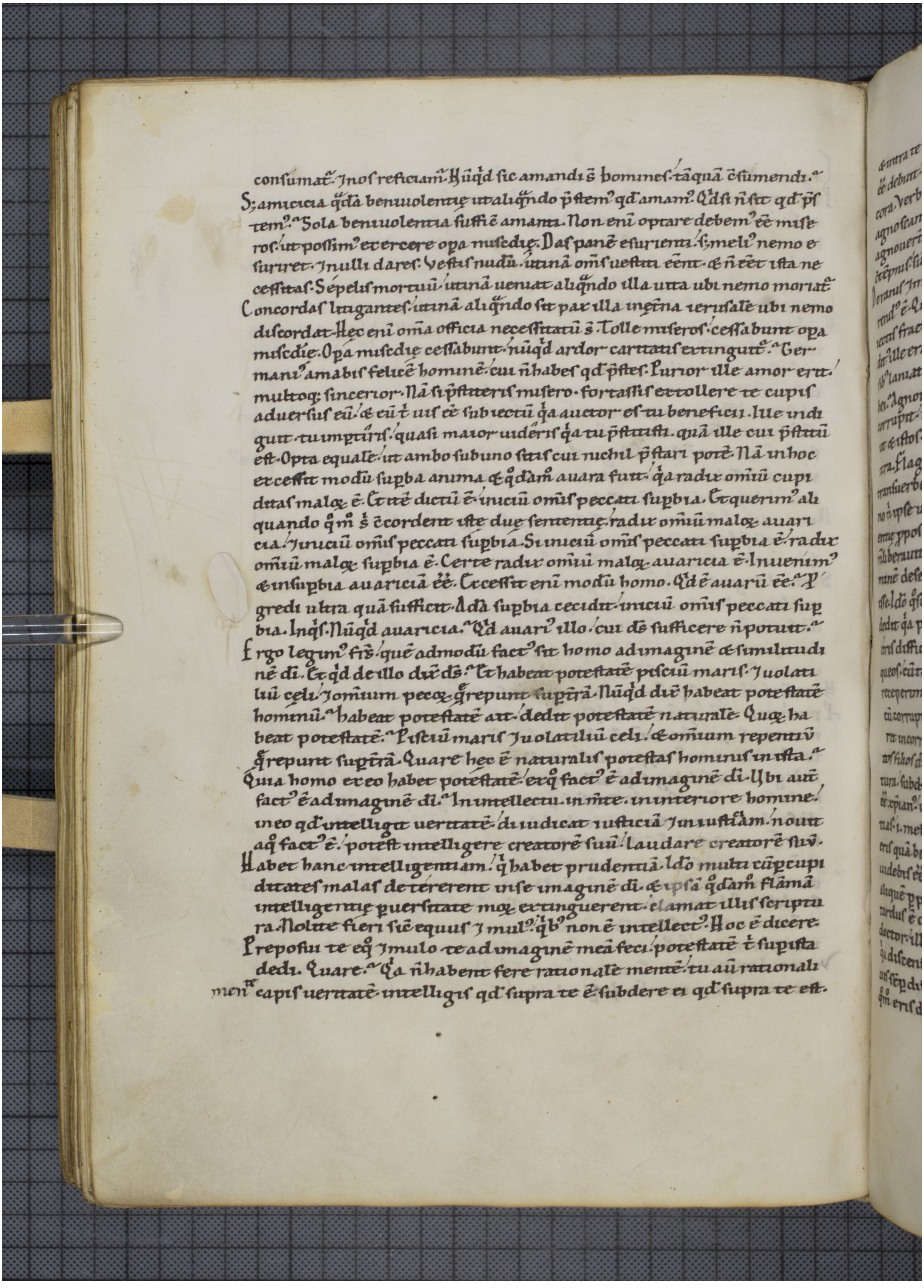

consumat. In nos reficiam. Nūq̄d sic amandi s̄ homines. tāquā c̄sumendi.
S; amicicia q̄dā beniuolentię ut aliq̄ndo p̄stem⁹ qd̄ amam⁹. Q̄d si n̄ sit qd̄ p̄s
tem⁹. Sola beniuolentia suffic̄ amanti. Non enī optare debem⁹ ēē mise
ros. ut possim⁹ exercere opa miscdię. Das panē esurienti. s; meli⁹ nemo e
suriret. In nulli dares. Vestis nudū. utinā om̄s uestiti ēēnt. & n̄ ēēt ista ne
cessitas. Sepelis mortuū. utinā ueniat aliq̄ndo illa uita ubi nemo moriat.
Concordas litigantes. utinā aliq̄ndo sit pax illa inęt̄na ierusalē ubi nemo
discordat. Hęc enī om̄a officia necessitatū s̄. Tolle miseros. cessabunt opa
miscdię. Opa miscdię cessabunt. nūq̄d ardor caritatis extinguit. Ger
mani⁹ amabis felicē hominē. cui n̄ habes qd̄ p̄stes. Purior ille amor erit.
multoq; sincerior. Nā si p̄stiteris misero. fortassis extollere te cupis
aduersus eū. & eū t̄ uis ēē subiectū q̄a auctor es tu beneficii. Ille indi
guit. tu imp̄tiris. quasi maior uideris q̄a tu p̄stitisti. quā ille cui p̄stitū
est. Opta equalē. ut ambo sub uno sitis cui nichil p̄stari potē. Nā in hoc
excessit modū sup̄ba anima & q̄dam̄ auara fuit. q̄a radix om̄iū cupi
ditas malo. ē. Et itē dictū ē. iniciū om̄is peccati sup̄bia. Et querim⁹ ali
quando q̄m̄ s̄ c̄cordent iste duę sententię. radix om̄iū malo. auari
cia. Iniciū om̄is peccati sup̄bia. Si iniciū om̄is peccati sup̄bia ē. radix
om̄iū malo. sup̄bia ē. Certe radix om̄iū malo. auaricia ē. Inuenim⁹
& in sup̄bia auariciā ēē. Excessit enī modū homo. Q̄d ē auarū ēē. P
gredi ultra quā sufficit. Adā sup̄bia cecidit. iniciū om̄is peccati sup̄
bia. Inq̄s. Nūq̄d auaricia. Q̄d auari⁹ illo. cui d̄s sufficere n̄ potuit.
Ergo legim⁹ fr̄s. quē admodū fact⁹ sit homo ad imaginē & similitudi
nē di. Et q̄d de illo dix̄ d̄s. Et habeat potestatē pisciū maris. Iuolati
liū celi. Iom̄ium pecor. q̄ repunt sup̄trā. Nūq̄d dix̄ habeat potestatē
hominū. habeat potestatē ait. dedit potestatē naturalē. Quo. ha
beat potestatē. Pisciū maris Iuolatiliū celi. & om̄ium repentiū
q̄ repunt sup̄trā. Quare hęc ē naturalis potestas hominis in ista.
Quia homo ex eo habet potestatē. ex q̄ fact⁹ ē ad imaginē di. Ubi aut̄
fact⁹ ē ad imaginē di. In intellectu. in m̄te. in interiore homine.
in eo qd̄ intelligit ueritatē. di iudicat iusticiā. In iusticiam. nouit
a q̄ fact⁹ ē. potest intelligere creatorē suū. laudare creatorē suū.
Habet hanc intelligentiam. q̄ habet prudentiā. Id̄o multi cūp̄cupi
ditates malas detererent in se imaginē di. & ipsā q̄dam̄ flāmā
intelligentię p̄uersitate mo. extinguerent. clamat illis scriptu
ra. Nolite fieri sic̄ equus Imul⁹. q̄b⁹ non ē intellect⁹. Hoc ē dicere.
Preposui te eq̄ Imulo te ad imaginē meā feci. potestatē t̄ sup̄ista
dedi. Quare. Q̄a n̄ habent fere rationalē mentē. tu aū rationali
men^te capis ueritatē. intelligis qd̄ supra te ē. subdere ei qd̄ supra te est.